

01/08/2024
כ"ג אב, תשפ"ד

לכבוד: חברי המליאה
א.ג.נ., שלום רב!

הנדון: פרוטוקול דיון מליאה – 09/2024
יום שני – 29/07/2024 – תשפ"ד

נוכחים:

מר יהונתן קוזניץ – ראש המועצה
מר שגיא הדרי – סגן ראש המועצה
מר אהרון שאול – חבר מליאה
מר אבי ברק – חבר מליאה
מר ניר שמיר – חבר מליאה
מר יוסי גולדברג – חבר מליאה
מר אהרון לאוטמן – סגן ראש המועצה
גב' יסמין נתן – חברת מליאה
גב' ענבל הלל – חברת מליאה
מר שמעון דהאן – חבר מליאה

חסרים:

מר אבנר לוי – חבר המליאה

משתתפים:

מר מאיר ארונוביץ – מנכ"ל המועצה
מר מאיר אלמליח – גזבר המועצה
מר ברוך חייקין – יועמ"ש (זום)

מאיר: יאללה.

יוסי: בוא נתחיל ממהו מינורי.

מאיר: לא, לא, בוא נתחיל במשהו קודם כל לקבל את שמעון למליאה, הגיע הזמן שנקבל אותו קודם כל.
בלי כל מליאה שאתה תתחיל במשהו מינורי וכל הישיבה נדון בדברים המינוריים שלך. רגע, תן.

יהונתן: התחלנו בפול גז.

מאיר: יאללה, שמעון, מקבלים אותך בברכה.

יהונתן: רגע, קודם כל, שמעון – מקבלים אותך בברכה. כולנו פה הצגנו מועמדויות ממקומות שונים כדי להגיע לעבודה ציבורית ואנחנו שמחים שהגעת למעמד הזה ובטוחים שנעשה דברים טובים למען הציבור. וברוך השם שאתה איתנו, מצפים לדברים טובים.

שמעון: תודה רבה.

יהונתן: המון בהצלחה.

אהרון ש: המון בהצלחה. מי שמכיר את שמעון, יודע שהפעילות הציבורית שלו עד עכשיו הייתה מה שנקרא לא על השולחן הזה ועכשיו הוא פשוט ממשיך את מה שהוא עושה, רק מהשולחן הזה.

שמעון: תודה.

מאיר: כמו שצריך.

שמעון: צריך להגיד את הטקסט?

מאיר: כן.

שמעון: אני מתחייב לשמור אמונים למדינת ישראל ולמלא באמונה את שליחותי במועצה.

מאיר: ברוך הבא.

יהונתן: מליאה מספר 09. אני רוצה להתחיל במשהו קצת טרגי אבל כן לפתוח בזה. ביום שישי נפטרה הילה כהן, מבקרת המועצה. הילה הייתה חולה תקופה והתמודדה בצורה לפחות מהזווית של איך שאני רואה את זה, מעוררת השראה והתפעלות. באיזה שהוא שלב חשבתי שהיא החלימה מרוב שהנוכחות שלה פה הייתה נוכחות רגילה.

ניר: לפני שלושה שבועות היא הייתה פה.

יהונתן: נכון. ואני אומר באופן אישי גם מהחמש שנים האחרונות כחבר מועצה, וגם עכשיו בעבודה כראש רשות, באמת עשתה פה מעל ומעבר, גם הייתה דמות חיובית מלאה בחן, מקצועית מאוד וכואב לנו מאוד על האובדן שלה ואנחנו מוסרים מפה גם ניחומים למשפחה, לרב אהרון יקיר ולכל הילדים. המשפחה יושבת שבעה עד יום חמישי בבוקר אז מי שעוד רוצה להגיע ולנחם, ראוי ויפה. מאיר, אתה רוצה להגיד משהו גם בעניין?

מאיר: כן. אני כמישהו שעבד איתה שמונה שנים במועצה, עם המבקר הקודם וגם איתה, שמונה שנים איתה, אני חושב שהיא לא הייתה כמו כל מבקר וכמו כל אחד שאנחנו מכירים אותו ממקומות אחרים גם. היא באמת עשתה את כל מה שהיא עושה גם ברוחב לב, בטוב לב, בלי לדרוס אף אחד ובלי להשמיץ אף אחד. גם כשהיא מצאה ליקויים או דברים לא בסדר – היא ידעה איך להוביל אותם כדי שיתקנו אותם ויסדרו אותם, וגם התנדבה לכל דבר שביקשנו ממנה שלא היה בתחום אחריותה, כמו לעשות דברים שלא היו בתוקף תפקידה. היא עשתה אותם בכיף. אישה מדהימה.

יהונתן: על זה חז"ל אומרים חבל על דאבדין ולא משתכחין, חבל על כאלה שהולכים והם לא בנמצא, שהם נדירים מה שנקרא. הילה הייתה אחת כזאת. זהו.

יוסי: יהיה זכרה ברוך.
יהונתן: יהי זכרה ברוך. מאיר, תתחיל עם תב"רים.
מאיר: תב"ר ראשון זה תב"ר 924 בטיחות בדרכים לשנת 2024, 17,500 כפי שאתם מכירים. 90 אחוז במימון משרד התחבורה, 10 אחוז שלנו. סה"כ 14,000 ממשד התחבורה ועוד 3500 במימון קרן הפיתוח. כולם בעד? צריך לתקן תמרורים ולתקן כל דבר שקשור לזהירות בדרכים.
יהונתן: בוא נעשה רק בריף של שני משפטים. שמעון, רק כדי להבין את המושג תב"ר. תב"ר זה תקציב בלתי רגיל, מחוץ לתקציב השוטף, דברים שמגיעים ממשרדי ממשלה או לצורך העניין מקרנות של המועצה. רוב הפעמים זה מגיע, או לא, תמהיל של תב"ר יכול להיות לגמרי מאה אחוז של משרד ממשלתי ויכול להיות גם במטצ'ינג שלנו כרשות. אז זה כשמדובר תב"ר 924 לצורך העניין, אנחנו רואים שיש פה גם מימון של משרד התחבורה וגם מטצ'ינג שלנו. הרבה פעמים זה מגיע רק ממשרדי ממשלה אבל לפעמים נדרש צורך להשלים מאיתנו. זה המושג של תב"ר וזה מה שהוא אומר מבחינת התמהיל שלו.

מאיר: כולם בעד? כולם.

בעד: 10

נגד: 0

נמנעים: 0

החלטה התקבלה פה אחד

יוסי: כסף שיושב בקרן פיתוח.
יהונתן: שנועד לדברים האלה. בעצם אנחנו עושים מטצ'ינג על כסף שמגיע מבחוז.
מאיר: תב"ר הבא זה 925 בטיחות בדרכים לנהגים צעירים. אותו סכום במימון משרד התחבורה ובמימון קרן פיתוח. זה לא קרן פיתוח, זה יכול להיות רק מתקציב שוטף, זה תיקון. זה לא יכול לבוא מקרן פיתוח. קרן פיתוח לא יכולה לממן פעילות לנהגים צעירים.
ניר: מה זה אומר מימון נהגים צעירים?
מאיר: נהגים צעירים, זאת אומרת השתלמויות לנהגים צעירים, כנס נהגים צעירים, הסברה לנהגים צעירים. להתעסק באוכלוסייה הזאת. מי שמתעסק בזה, זה דרורה אורן מתוק אחריותה והיא תשתמש בזה. **יהונתן:** זה הרלב"ד.

מאיר: הרשות לבטיחות בדרכים, כן. שניהם משם. כולם בעד?

מאיר: תב"ר הבא זה 926 בינוי לכיתות בלפידים שלב ד, השלב האחרון של לפידים. תוספת של עוד 6 כיתות ללפידים, השלב האחרון שאפשר לבנות כדי להוביל את לפידים ל- 24 כיתות. התב"ר שניתן לנו על ידי משרד החינוך זה 5,983,846, מימון מלא. כמובן שזה לא מה שיספיק לנו לבנות את שש הכיתות.

מכיוון שעוד לא סיימנו את התכנון עד הסוף ועוד לא יודעים בדיוק מה העלות. אנחנו כרגע מאשרים את הכסף שניתן לנו ממושרד החינוך. בהמשך זה יעלה עוד פעם כדי שתאשרו השתתפות של הקרנות או הלוואה אוכל מה שתחליטו להביא את המשך הכסף כדי שנוכל לצאת למכרז. כרגע לא ניתן עדיין לצאת למכרז אלא רק להשלים תכנון ולהתחיל להניע את התהליך.

יוסי: זה כסף ממושרד החינוך?

דובר: זה רק תכנון?

מאיר: לא, התכנון כבר התחלנו ואישרתם בעבר תכנון. זה רק עכשיו מתחילים לעשות את ההשלמות לקבל את ההיתרים ואת כל מה שצריך.

גיר: יש הערכה פחות או יותר מה העלות הכוללת?

מאיר: הערכה שלי לפי מה שראיתי עד עכשיו זה יהיה בסביבות 8 מיליון אבל עד שלא יהיה מה שנקרא קבלן שבאמת יגיד שהוא בונה את זה ב- 8 מיליון.

יהונתן: אלה דברים שאפשר להמשיך ולהגדיל את הדבר הזה.

מאיר: אמרתי, עדיין אנחנו לא יוצאים למכרז. כרגע אנחנו רק נסיים תכנון ו...

יוסי: הוא מותנה לתוך 24, נכון?

מאיר: כן.

יוסי: יש לו מגבלה?

מאיר: יש לו מגבלה, זה לא יותר מחמש שנים.

יוסי: בסדר, חמש שנים בעזרת השם נהיה כבר אחרי הצרות.

מאיר: כולם מאשרים?

יוסי: רגע, שאלה אחת מאיר. אנחנו השלמנו עכשיו בלפידים משהו כמו 32 מיליון שקל.

שגיא: למשואה.

יוסי: למשואה. לפידים, 18, זה לא זוכר, לא משנה. זה חלק מהתוכנית?

מאיר: לא, לא. שש כיתות. איפה שבנו מצד שמאל את החדש, החלק החדש?

יוסי: אוקיי.

מאיר: אז מתחת בקומת העמודים.

יהונתן: יש קומת עמודים.

מאיר: יש שלבים.

יהונתן: יוסי, יש קומת עמודים למטה שבעצם אנחנו משלימים אותה ו... 6 מיליון שקל שקיבלנו ממושרד החינוך זה מצוין.

יוסי: הכיתות לא מספיקות.

יהונתן: בדיוק.

מאיר: בסוף אנחנו צריכים להגיע לשם ל- 24 כיתות בסופו של דבר. כולם מאשרים?

בעד: 10

נגד: 0

נמנעים: 0

החלטה התקבלה פה אחד

מאיר: תב"ר 927, אישרנו שני מבנים יבילים לטובת בית ספר לפידים, ראיתם כבר הנחנו אותם, קידמנו את זה על חשבוננו. עכשיו זה אושר לנו גם, 140 אלף שקל במימון מלא של משרד החינוך. כולם מאשרים?

יוסי: היבילים עד לזה? בעצם (לא נשמע)

ניר: יש לי שאלה, מספיק שני היבילים האלה?

מאיר: כן.

בעד: 10

נגד: 0

נמנעים: 0

החלטה התקבלה פה אחד

מאיר: תב"ר אחרון כאן זה תב"ר 928 מותנה כמו שכל התב"רים של משרד הביטחון הם מותנים, גידור ואלקטרוניקה היקפיים בסך 16 מיליון שקל במימון מלא של משרד הביטחון. להחליף גדרות, להחליף את האלקטרוניקה וזה המימון. האם כולם מאשרים?

ניר: יש לנו תוכנית כלשהי?

מאיר: כן, יש תוכנית של זה. עדיין זה מותנה, רק אחרי שיהיה גמר תוכניות וזה.

ניר: הצגת לנו את התוכנית?

מאיר: עוד לא, כשזה ייגמר אז גם תאשרו את זה שזה מוכן. עכשיו זה מותנה.

בעד: 10

נגד: 0

נמנעים: 0

החלטה התקבלה פה אחד

מאיר: תב"ר אחד שאנחנו מבטלים אותו, 909, קיבלנו 6800 שקל ממשרד התקשורת להקים רשת תקשורת במקלטים ציבוריים ואין לנו שום מקלט ציבורי שאפשר להקים בו רשת תקשורת. אין מה לעשות עם זה.

ניר: הכסף נעלם? השתמשו בכסף הזה?

מאיר: לא, ביטלתי.

יהונתן: אין מקלט מוגדר ציבורי, המקלטים פה מקלטים משותפים של הדיירים.

מאיר: הם לא שייכים למועצה.

שמעון: שאלה עקרונית שאולי אני לא מבין. התב"רים האלה שאתה מקריא את הכותרים שלהם, זאת אומרת משרדי הממשלה הגדירו את הכותרת?

מאיר: כן.

שמעון: הבנתי. אז אני באמת שואל מה מהות ההצבעה, כשאומרים לך: תשמע, תיקח כסף ותבנה בזה משהו. איזה מין התנגדות יכולה להיות?

יוסי: לא הבנתי.

מאיר: לא בא משרד ממשלתי ואומר לך קח 5 מיליון לבנות בית ספר.

שמעון: אני אומר למה אני צריך את המליאה. האם פעם קרה שמישהו אמר: אני נגד תב"ר? אומרים לך: אדון מאיר, אני נותן לך עכשיו לבנות.

מאיר: אני אסביר.

יוסי: יש תב"רים עם מטצ'ינג, עכשיו הוא התייחס לזה.

מאיר: קודם כל, כמעט כל תב"ר יש גם השתתפות של המועצה במטצ'ינג. אין כמעט תב"ר שהוא מלא-מלא חוץ ממשרד הביטחון שבדרך כלל מאפשר חופשי. בלי שום קשר, גם אם משרד ממשלתי נותן – בסוף על תקציב של המועצה אחראית המליאה. לא יוצא שקל ולא נכנס שקל בלי אישור מליאה. אז את השוטף אתם מאשרים בתחילת השנה, את כל השוטף. כל מה שאנחנו מקבלים בהמשך השנה, גם אם קיבלנו מלא ממשרד ממשלתי, אתם צריכים לאשר אותו. זה בכלל לא משנה, כי אתם מליאה.

ניר: אין מקלטים משותפים ציבוריים?

מאיר: משותפים יש, אין ציבוריים.

ניר: אין ציבוריים?

מאיר: לא. אין.

יוסי: (לא נשמע) ב-16 מיליון על השקל ולא מחר בבוקר יבוא ויגיד: רגע, גמרת ב-20 כי לא לקחת בחשבון. אז יש לך בעיה תקציבית.

שמעון: הבנתי.

מאיר: עכשיו אנחנו בסגירת תב"רים. תב"ר 878 בינוי מוסדות ציבור, 664,961 תכף אני גם אראה לכם מי שירצה על מה זה יצא. מימון מלא של משרד השיכון, סוגרים אותו באפס. כל התב"רים של הסגירות אני עובר ביחד ואחר כך תאשרו את כולם אם יהיה לכם איזה...

ניר: איפה מבני הציבור, על מה מדובר פה?

מאיר: על המתנ"ס, על הבריכה.

ניר: יש פירוט שלו?

מאיר: יש פירוט, איפה העכבר? זה בינוי מוסדות ציבור, על זה יצא, 247,700 זה אבי מדינה זה המתכנן האדריכל, זה 2805.71 לחברת חשמל על הגדלת החשמל, מדידות 3000 שקל, וחדר כושר זמני שבנינו שם 413,000 שקל, סך הכול 664,961 במימון משרד השיכון. הבריכה פנימה איפה שחדר המכוונות פחות או יותר, יש שם והוא בנוי. עוד לא הפעילו אותו כי לא פינינו את הישן אבל הוא כבר בנוי שם כדי שנוכל להעתיק.

ניר: למה הוא לא מופעל עדיין?

יוסי: רגע, עלה לנו 600 אלף שקל ה-(לא נשמע) הזאת?

(מדברים ביחד)

יוסי: עלה לנו 600 אלף שקל המוכנות הזאת?

מאיר: לא עלה לנו כלום, הכול ממשרד השיכון. השקענו את זה בהכנות לבניית הבריכה.

יוסי: עתידי.

מאיר: נכון.

ניר: אז למה לא מפעילים את החדש?

מאיר: כי עוד לא התחילו להרוס. כשיתחילו, כשיהיה מכרז וכשנתחיל להרוס את הישן, נעביר. המבנה מוכן. הלאה.

יוסי: אם זה מכספי משרד השיכון אז בסדר.

יהונתן: הלאה.

מאיר: הלאה, 886 רכישת רכבי מנהלים, מה שאישרתם 562,122 שקל, הגדלנו ב- 12,122. מסעיף השתתפות בתב"רים שוטף וסגרנו באפס.

דובר: למה זה גדל?

מאיר: כי זה המחיר בסוף שהיה, יש כאן גם את הפירוט של ארבעת הרכבים, כל רכב כמה עלה, זה בסוף היה המחיר הסופי של הרכבים ואישרתם 550,000 והוספנו 16,000 כי זה מה שהיה צריך לעשות בסוף כדי להשלים את הקנייה. סגירת תב"ר 569, מועדון מרכזי קרני שומרון. נפתח תב"ר בשנת 2016 והכוונה הייתה לבנות מועדון מרכזי בקרני שומרון, בשכונה קרני שומרון. הובטח על ידי הרצל ראש המועצה הקודם לתושבים. פינוי של המעון שהיה מועדון שהפך להיות מעון. מובטח לתושבים לבנות.

(מדברים ביחד).

מאיר: אנחנו אישרנו X כסף לטובת הנוסף.

אהרון ל: אושר 200 אלף שקל.

מאיר: אושר יותר, תכף תראה כמה אושר, בסוף הוצאנו 117,000. זה לא אנחנו, זה התושבים מהוועד

על מה שהוא הוציא, אפשר לראות כאן שבסוף הקטנו את זה ל- 117,858 מה שהוצאנו. כל שאר הכסף

העברנו לקרן מבני ציבור מה שנשאר. וסוגרים אותו באפס כי הוא כבר לא רלוונטי

ניר: אז 117,000 הלך?

אהרון ל: לא הלך לפח, יש תוכנית מוכנה.

מאיר: תכננו, התחילו, הפסיקו. כשהתושבים יחליטו להמשיך את זה...

אהרון ל: כי צריך 2 מיליון ולא 200 אלף שקל.

דובר: בדיוק, יותר.

אהרון ש: יותר מ- 2 מיליון?

מאיר: תגייסו עוד כסף ויהיה בסדר.

(מדברים ביחד).

מאיר: תב"ר הבא זה 849, תוספת כיתות לימוד, בתשפ"ג. הקטנו גם את זה, ל- 498,245 וזיכינו את

קרן מבני ציבור, במה שנשאר. וסגרנו באפס.

שמעון: איזה בית ספר זה?

מאיר: החזרנו כסף, זיכינו זה החזרנו כסף. זה על מה יצא הכסף, אפשר לראות את זה בשנת 2022-

2023. אפשר לראות, זה היה להעתיק כיתות, לעשות כל הדברים שהיו צריכים להגדיל את כמות הכיתות

בבית ספר משואה הישן ובבית ספר ברקאי, זה סך הכול מה שעשו עם הכסף. הלאה, ועוד תב"ר אחד זה

867, רכש גנרטור חירום קיבלנו 50 אלף שקל ממשד הפנים, קנינו, רכשנו, 50 אלף שקל סוגרים באפס.

זה מבחינת...

ניר: זה מימון 50 אלף?

מאיר: כן, כן, ממשד הפנים, במימון של משרד הפנים. זה לא משנה, כבר אישרתם ועכשיו אני סוגר.

מדווח מה עשינו עם הכסף. כולם מאשרים את כל הסגירה של כל התב"רים?

בעד: 10

נגד: 0

נמנעים: 0

החלטה פה אחד

מאיר: תודה לכם, הנושאים הבאים.

יהונתן: מינוי לנציגי ציבור בוועדת קליטת עלייה. יש פה שתי נציגות שביקשו להצטרף. אחת זה דבורה ברנד והשנייה זה אילנה ניקול. הוועדה, מי ראש הוועדה, אהרון?

מאיר: אחד אהרון ואחד יוסי. זה של קליטת עלייה? אהרון.

אהרון ל: אני יו"ר ועדת קליטה עלייה, נעים מאוד. במקרה היה פה מישוהו רלוונטי היום שלא נקראתי לפגישה אבל יפה.

יהונתן: כשתהיה לך משמעת קואליציונית, אז אולי תיקרא לפגישה.

אהרון ל: מה זה, עונשים?

יהונתן: כן, זה לא עונשים אבל משמעת קואליציונית זה דבר חשוב שיהיה. בטח אחרי שדיברנו באופן אישי על משהו שכרגע הצבעת הפוך אבל בסדר.

אהרון ל: איך אתה יודע מה הצבעתי?

יהונתן: בסדר.

אהרון ל: ומה זה קשור למשמעת קואליציונית?

יהונתן: הכול בסדר, הכול בסדר.

אהרון ל: כמו שדיברנו, אני מבקש בגלל שמדובר פה בחשש לניגוד עניינים לשני המקצועות של המועצות, להעביר את זה מול היועץ המשפטי עם הסכם ניגוד עניינים.

מאיר: איזה ניגוד עניינים? על מה אתה מדבר?

יהונתן: תן לו שיסביר מה ניגוד עניינים.

אהרון ל: שניהם אותו, שתיהן מתווכות נדל"ן, שתיהן בוועדה בעצם מול האנשים שהם מה שנקרא עולים, משתמשים בטיטל של הוועדה שלא יהיה שימוש כי היו שימושים בעבר לרעה בנושא הזה ולכן אני נזהר מראש.

יהונתן: ואז מה ניגוד העניינים פה? תסביר.

יוסי: ניצול לרעה.

יהונתן: מה ניגוד עניינים? שמעת על איזה ניגוד עניינים?

יוסי: שאומרים שעוסקים בנושאים של הקליטה נניח כמו ש... אהרון ל: לפחות בגלל שזה מוקלט ויש פה נושאים אישיים שאנשים התעסקו איתם ואני לא רוצה לדבר על מקרים ספציפיים, אנחנו נשבע על זה ספציפית עם היועץ המשפטי ואני אסביר את זה. אני מוכן לאשר בכפוף.

יהונתן: בסדר, אין בעיה. שוחחתי איתך אתמול ואמרתי לך תבדוק עם היועץ המשפטי.

אהרון ל: אין בעיה. מאתמול להיום לא עבר מספיק זמן.

מאיר: לא הוועדה מחליטה.

יהונתן: אין בעיה, אנחנו מאשרים בכפוף לזה שאין ניגוד עניינים מטעם היועץ המשפטי.

יוסי: בסדר, זה מה שסיכמנו, יהונתן.

אהרון ל: הכול בסדר. אני לא רוצה פשוט להיכנס למקרים ספציפיים.

יוסי: אתמול היה עניין.

מאיר: מי בעד? כולם?

בעד: 10

נגד: 0

נמנעים: 0

החלטה התקבלה פה אחד

יוסי: יקבע היועץ המשפטי אם אין ניגוד עניינים וזהו.

יהונתן: בסדר, אף אחד פה לא רוצה ניגוד עניינים, הכול בסדר.

יוסי: נכון.

יהונתן: מינוי לנציגי ציבור לוועדת חיבור למעלה שומרון, גם אילנה ניקול רוצה להצטרף לוועדה של מעלה שומרון.

יוסי: אין לי בעיה, הכול בסדר.

יהונתן: רק תסביר. יש לך שם חוץ ממעלה שומרון עוד נציגים? יש לה זיקה למעלה שומרון שרצית? אני שואל באופן עקרוני.

יוסי: יש לה זיקה בתפיסה.

יהונתן: יש בוועדה עוד מישהו שלא מעלה שומרון?

ענבל: נציגים שלא מהיישוב?

יהונתן: שלא ממעלה שומרון? למה בחרת דווקא מישהו מחוץ למעלה שומרון בהקשר הזה?

יוסי: כי יש לה זיקה ספציפית לגבי מעלה שומרון.

ענבל: נכסים.

יוסי: חלק מהסיבה היא סיבה...

יהונתן: מה הזיקה?

יוסי: יכול להיות חלק מהסיבה היא הסיבה שאהרון טוען לגביה. לי אין בעיה של מישהי שרוצה להשתתף ויש לה עניין של מעורבות ציבורית והיא מסוגלת לתת את דעתה בעניין. אם עניין שלה זה רק כמו שאהרון טוען שכאילו בקטע של דבורה וגם שלה כמתווכת לשאוב איזה נתון, אז באמת...

מאיר: מה קשור תיווך לחיבור למעלה שומרון?

יהונתן: לא יודע. שאלתי אם יש זיקה למעלה שומרון בהקשר הזה, זה הכול.

יוסי: זיקה תמיד יש, אם בן אדם רוצה להיות ספציפית בוועדה מסוימת.

יהונתן: טוב. מי בעד?

מאיר: כולם.

בעד: 10

נגד: 0

נמנעים: 0

החלטה התקבלה פה אחד

מאיר: נושא אחרון.

יהונתן: יש לנו את השכר של המנכ"ל שאושר לנו ואנחנו מבינים שיש מתוך המדרג של מאה אחוז, שהוא 32,070.

יוסי: דיברנו על 80 אחוז, למה עכשיו זה קופץ?

יהונתן: לא דיברנו על 80 אחוז, אמרנו בין 80-90.

יוסי: לא, אמרת...

יהונתן: בכל אופן, שנייה אני מעלה, אין בעיה.

יוסי: אבי, היית בזום, נו באמת.

אהרון ש: גם אני הייתי ומה שאמרתי...

יוסי: אני לא שמעתי אותך.

שגיא: לא היית אהרון, אם הוא לא שמע אותך אז לא היית.

(מדברים ביחד).

אהרון ש: יוסי, מותר לי לענות. בדיוק פתחת על זה.

יוסי: אתה סותר.

אהרון ש: אני לא סותר.

יוסי: עוד לא גמרתי לדבר.

אהרון ש: אני אומר שאני הייתי ואני אומר שהייתי ובאמת כשמנהלים זום כדאי שתיתן לעוד כמה לדבר כי לא נתת לנו להכניס מילה. עכשיו...

יוסי: לא דיברתי אתמול בכלל.

אהרון ש: רגע.

יוסי: לשם שינוי.

אהרון ש: קודם כל אמן וזה היה נכון לשם שינוי אבל באמת לא הפסקת לדבר. לא היה אפשר להכניס מילה, ודרך אגב, לא אני אמרתי את זה, אבי ברק היה בדיון ואמר את זה גם. הוא פנה אליך מספר פנים שרק תיתן לנו...

יוסי: טוב שהיו עוד אחרים שאפשר לבדוק את זה.

אהרון ש: שתן לנו בבקשה להכניס משפט, עד שהוא הצליח להכניס. אני צודק אבי?

יוסי: דבר אבי, דבר חופשי.

אהרון ש: אני רק נותן עובדות, אני לא נותן פה דעות. אני רק אומר שאני גם הייתי בדיון, בוא נהיה קונקרטיים לעניין, אני גם...

יוסי: (לא נשמע).

אהרון ש: אני אסיים את מה שאמרתי. מה שרציתי להגיד זה שגם אני הייתי בדיון ועובדות, עכשיו זה לא קשור לדעות, בעובדות אמרנו שזה יהיה בין 80-90 אחוז. ואנחנו משאירים ליהונתן את היכולת לעשות יוסי: ממש לא.

אהרון ש: זה מה שאמרנו.

יוסי: ל.

אהרון ש: שניתן לו ונשאיר לו את היכולת לעשות איתו משא ומתן.

יוסי: אז השמיעה שלך היה סלקטיבית.

אהרון ש: בסדר.

יהונתן: אני אגיד בשני משפטים...

יוסי: הסיכום, אז היה פה עוד בן אדם, היה פה עוד (לא נשמע) כשהיו שלושה, בסדר? לא עדות ראייה, עדות שמיעה.

(מדברים ביחד).

אהרון ש: משא ומתן בין 80-90.

יוסי: אז הוא לא מסכים ב-80.

יהונתן: אני עכשיו אגיד משפט ואחר כך נעלה להצבעה.

יוסי: לא מבין, נכון, אמרתם, סימנתם, רגע סליחה יהונתן, סימנתם כאילו יהונתן סימן 90, אמרתי לא, ה-90 לא מעניין, אתה יודע מה? שיהיה 100. למה 90? אז 3200 שקל האלה לא מעניין אבל 6400 אני יכול להשיג עוד עובד בשפ"ע, וזה כן מעניין.

יהונתן: 6000 מה?

יוסי: ואמרתי גם את ההשגות שלי.

אהרון ל: 10 אחוז זה 3000.

יוסי: אמרתי גם את ההשגות שלי בעניין, זו דעתי ואני גם לא הסתרתי אותה לא בוועדת כשירות וזה מה שאמרתי אם הקשבת, הנושא של מהות המשרה, היא משרת מהות שלה וביחד עם זה בוועדת הכשירות אני לא הייתי בעדו מסיבות באמת שלא תלויות בשום מקום, בסדר? יש לי, גם הוספתי ואמרתי שבהיבט האישי שכבן אדם, כקצין במגל"ן שהוא בסך הכול חבר של חבר טוב מאוד שלי אני לא יכול להגיד כלום אבל הרזומה הביצועי שלו לוקה בחסר. אמרתי רק דבר אחד: המדרג של כל שנתיים יכול להתקצר בתוך שנה. אם הוא יוכיח יכולות לעבוד עם 11,000 תושבים במצב הלא נעים שאנחנו נמצאים בו, אין שום בעיה. אז כדי לא להגיד 70 אחוז, אז אמרתי 80 אחוז כדי גם לכבד את האישי. זו הנקודה ואני חושב שזה מה ש...

יהונתן: יוסי, שים נקודה כדי שלא תוכיח את הדברים של אהרון בצורה ברורה. שנייה.

יוסי: זה מה שאמרתי אחד לאחד.

יהונתן: שני משפטים כי חשוב. דנו אתמול בנושא בוועדת הנהלה, הנושא עלה בסוף ודובר על זה שננהל משא ומתן בין 80-90, כי אמרתי שאני הולך לדבר למרות שבהתחלה נקודת הפתיחה הייתה לאשר 90 אחוז משכר מנכ"ל. ואני אגיד פה את הרציונל. הרציונל מצד אחד לחסוך מה שאפשר לרשות ומצד שני גם שכר של מנכ"ל שזה אנשים שגם ככה השכר עלה במשק, להביא בן אדם טוב שמסוגל להשתכר בצורה נורמלית במדרג הזה, זה גם חשוב. ולכן במשא ומתן שדיברנו.

ניר: (לא נשמע).

יהונתן: רגע, ניר, תן לי לדבר.

מאיר: כתוב לך.

יהונתן: בין 80-90 אחוז.

יוסי: (לא נשמע).

יהונתן: חברים, הלכתי חזרה למנכ"ל המיועד ואמרתי לו ששמעתי את החברים, יכול להבין גם את החברים ומסכים איתם. אין יכולת לסגור על 90, ושהטווח בין 80-90 ואנחנו סוגרים את זה על 85.

אהרון ל: אבל כשאמרת את זה, אמרתי: בוא נתחיל ב- 70, לא ב- 80.

יהונתן: בסדר, בוא נתחיל ב- 50 גם. בכל אופן 85 זה דבר ראוי, אנחנו מדברים פה על 5 אחוז מ- 32 אלף שקל, זה 1600 שקל ואני חושב שגם להביא לפה בן אדם ראוי שאנחנו מכבדים את עצמנו וגם לחסוך כסף לרשות. ושמעתי את החברים ולכן ירדתי מהנושא של 90 ל- 85 וזה הגיוני. יש פה גם נושא של התקדמות שעל כל שנה 2.5 אחוז או כל שנתיים 5 אחוז, מה שיוחלט. בסוף אנחנו גם חוסכים פה כסף.

חלק שני

יהונתן: אנחנו חוזרים לדיון. הנושא הזה מאוד חשוב על אף כל הצעקות שהיו פה, אנחנו מבינים את האמוציות אבל בואו נמשיך בדיון בצורה מכובדת. ניתן לכל אחד זמן התייחסות, 2-3 דקות כל אחד ידבר, יגיד מה הוא חושב. עכשיו אני רוצה שנייה לדבר על הנושא של ההשלכות כי אנחנו מבינים שברגע שבית משפט חייב אותנו והצבא מאפשר לפי הנוהל והצו שהוא הגדיר להכניס פועלים אז אנחנו בעצם נפתחים פה להרבה בקשות שאנחנו מחויבים על ידי בית משפט להעביר אותם. כמובן שנעביר עם זה את ההתנגדויות שלנו שנשלח לכל אחד באופן פרטני, כל מקרה לגופו אבל בסוף בשורה התחתונה צריך להבין כמה דברים שיש לזה השלכות. אני אדבר שנייה קודם כל על ההשלכות הרשותיות, בסדר? של הרשות. ואז נדבר אחר כך גם על השלכות של תושבים כי יש פה גם תושבים שניזוקים מזה ונדבר על זה גם. ואז נדבר בסוף על מה אנחנו צופים שאולי יקרה בהמשך. יש לנו קודם כל את הנושא של פרויקטים של בניה, יש פה כמה פרויקטים שנמצאים כל אחד בשלב מסוים כזה או אחר אבל חלקם נמצאים גם לקראת הסוף. בעצם מה שזה אומר שאם אנחנו לא מכניסים ואנחנו צריכים למצוא פתרונות אחרים, אותם אנשים שנמצאים בפרויקטים של בניה משלמים גם מחירים כפולים ומכופלים וגם זה צריך להביא בחשבון. אני אומר את זה כדי לשקף להם את המציאות. אחר כך נבין מה זה אומר. אבל בגדול אי הכנסה של פועלים גם גורמת לעוד אנשים לנזק כספי. נהיה חשופים גם לתביעות כאלה ואחרות וגם את זה צריך לדעת. בין אם זה עם קבלנים ובין אם אנשים פרטיים. בנושא של עסקים, יש לנו עסקים שזה גם משהו שאני אומר עוד פעם, זה גם משהו בעייתי לא פחות, בזה כשעסקים נכנסים ואי אפשר לאמוד את הזמן שהם מכניסים אז בסוף יוצא מצב שאנחנו לא יכולים בהכרח לשלוח בסיטואציה של כל מקור איפה נכנס, אם זה אנשים פרטיים ואם זה עסקים וגם את זה נבחר לצבא והבהרנו גם שמקומות שבהם גם נמצאים אנשים זה עוד יותר נושא שהוא בהגברת סיכון וזה גם נושא מאוד בעייתי. הדבר השלישי שאני רוצה לדבר עליו זה הנושא של המועצה. יש לנו פרויקטים פה שנמצאים גם בהקפאה, כזאת או אחרת כי התחילו אותם קבלנים שהתחילו וזה אני יכול לפרט אחר כך איזה פרויקטים אבל קבלנים שהתחילו בחוזים מסוימים ולמעשה ברגע שהצבא מאפשר את הדבר הזה ואנחנו לא מאפשרים, אנחנו חשופים א' לתביעות, ב' נושא של פרויקטים שעומדים. אנחנו ניכנס פה לגירעונות שזה גם משפיע על הכסף של כל כיס פה בציבור. ניכנס פה לגירעונות מכיוון שכשאנחנו לא יכולים להשלים פרויקטים, אז גם אנחנו לא מקבלים עוד פרויקטים אחרים שאנחנו מבקשים כי משרד החינוך נגיד לצורך העניין כדוגמה, משרד החינוך ברגע שלא סיימנו פרויקט מסוים הוא לא ייתן לנו הקצאה לכיתות להמשך. זאת אומרת שיש פה השלכות רוחב. גם על הדבר הזה יש השלכות רוחב וצריך להבין עד כמה נצליח לעמוד איתן אל מול הדבר הזה. וחץ מזה אם יש עוד פרויקטים, מאיר, שאתה יודע בנושאים אחרים, אתה מוזמן להגיד כדי לפרוט על עוד פרויקטים נוספים שיש להם השלכות של זה.

ענבל: הנוהל אבל לא השתנה בעקבות המצב? זה לא משהו שהם יכולים...

מאיר: עוד פעם, רגע, שנבין. יש פרויקט כמו בני עקיבא שהתחלנו לבנות שם.

יהונתן: ישיבת בני עקיבא.

מאיר: את המבנה, את הישיבה. התחלנו לבנות שם וקיבלנו אשרה משרד החינוך, השקענו כסף שלנו מכסף שוטף שלנו, השקענו שם כמה מיליוני שקלים כבר שיתחילו את הבנייה. אנחנו לא קיבלנו חזרה כלום ולא נקבל, כי לא הגענו לשלב ששרד החינוך משלם על זה. הוא משלם אחרי שהגענו לשלב מסוים. כיוון שזה נעצר, הוא לא מחזיר לנו את הכסף. מאיפה הכסף? מהשוטף. וזה בגזברות אין כסף לשוטף, הוא לא יכול לשלם לספקים ולא יכול לשלם תשלומים לאף אחד. אותו דבר זה אמפיתיאטרון, אותו דבר זה האינפלים, עומד לנו כמעט 15 מיליון שקל והוצאנו גם...

יהונתן: נסביר מה זה אינפלים רגע שתבינו, במתחם איפה שנמצא המפעל של בשר השומרון, לידו יש שם מפעל אחד קטן, יש שטח ששייך לפרויקט עתידי שבו אנחנו בעצם אמורים להוציא מכרז של משרד השיכון. ברגע שאנחנו מגיעים לאבן הדרך של פינוי המתחם הזה, מכיוון שהעסקים שנמצאים שם, נמצאים על אדמה שלא שלהם, יש לנו אבן דרך שבה אנחנו מקבלים, תפתחו טוב את האוזניים: 15 מיליון שקל לטובת פרויקטים ביישוב. חלק מהפרויקטים האלה כבר התחילו להיות מבוצעים בעבר.

מאיר: את רובם כבר ביצענו.

יהונתן: זה כסף שחוזר לשוטף.

מאיר: ושילמנו מהש וטף.

יהונתן: ולכן זה עניין של עשרות מיליונים שבהם אנחנו בעצם מפסידים ונהיה בגירעון בעקבות הסיטואציה הזאת.

שמעון: איפה אמור לעבור בשר השומרון? הוא היחיד שבשטח הזה, לא?

יהונתן: מפעל קטן שהוצאנו לו פינוי. בשר השומרון יש לו שטח וזה משהו שאנחנו גם עובדים עליו. אהרון ל: אם הוא ימשיך לעבוד זה ישאיר אותו במקום.

יהונתן: לכן אנחנו גם מתנגדים אבל בגדול מה שאני בא ואומר שיש להם שטח שנמצא באזור התעשייה הצפוני שלנו בחוף שבו אנחנו מקדמים והיינו בפגישה עם המנהל ואנחנו נלחמים על זה גם על הנושא של אישור הזכויות שם ולהוציא אחר כך גם היתרים וכל הנושא של בנייה כדי להוציא את המפעלים האלה החוצה. בחוף יש פחות סיכון וקודמי בתפקיד אישר בזמנו את כניסת הפועלים לאזור התעשייה והם עדיין עובדים שם ושם זה משהו שנמצא כבר ביום יום ולכן גם בנושא הזה אם אנחנו מצליחים להעביר אותם החוצה, אז בעצם אנחנו יכולים לפנות אותם מהמתחם הזה ולקבל את הכסף. כסף שרובו חוזר כמו שאמר פה מאיר, לשוטף. על זה אנחנו עובדים קשה כדי שהם ייצאו ולא יצטרכו להכניס לפה את הפועלים שאושרו על ידי הצבא כמו שאמרתי או על ידי בית המשפט. אלה ההשלכות, חברים, אנחנו צריכים להתמודד איתן ולהבין שגם להחלטות פה יש השלכות כאלה וזה עלינו, במשמרת שלנו. וגם עם זה צריך להתמודד וזה כסף שיכול לחזור גם לטובת פרויקטים פה וגם לטובת מדרכות וכבישים. יש לנו הרבה דרישות גם בשכונת קרני שומרון, גינות שומרון ונווה לכל מיני תשתיות כאלה ואחרות שאנחנו יכולים לשפר לטובת התושבים והכסף הזה תלוי ועומד בהקשר של הסיטואציה הזאת. אפשר לעבור סבב התייחסויות, אני מבקש מכל אחד, בכל

לשון של בקשה, מי שרוצה להגיב לדברים שנאמרים פה, תרשמו בצד ותגיבו אחר כך, בואו נעשה דיון מסודר ומאורגן ובכבוד אחד לשני. בבקשה יסמין.

יסמין: אני חושבת שאנחנו לא צריכים להכניס פועלים כרגע. אנחנו בזמן מלחמה. המצב של הביטחון שלנו ביישוב הוא לא מזהיר ויש לנו עוד הרבה לתקן. כרגע זה לא משהו שצריך להיות על הפרק. יהונתן: יוסי?

יוסי: אני אגיד ככה, אני גם מכיר את הדברים האלה מהבשר שלי. אנחנו עובדים היום בתפוקה של 25 אחוז ל-100, בוא נגיד שבפן האישי זה מאוד כואב ומפריע ויוצר באמת בעיות תזרימיות, היקפי מחזור, מיחה וכל הדברים האלה. יחד עם זה, אני חושב שהפתרונות האלה צריכים להיות פתרונות מערכתיים רחבים. אנחנו הרי כל הזמן מוצאים את עצמנו, ראיתי שם ב-2002 מוצאים את עצמנו בניתוח שבא ומנסה לסדר לנו את הקובייה ואנחנו מנציחים את הבעיה. אני חושב שנכון להיום, א' אני חושב שזו בעיה רוחבית של המדינה. אני בכלל בסוגייה של יהודה ושומרון, אני חושב שמועצת יש"ע הייתה צריכה להרים כפפה ולא לייצר פתרונות נקודתיים ביישוב כזה או אחר, בהחלטה כזו או אחרת. כן צבא, לא צבא, ראש רשות, מועצה. ככל זה כסת". הרי זה יפגוש אותנו בעוד X זמן, נכון? שכולם נפגעים פה מהסיפור. גם דיירים, גם יזמים. יזמים אני אפילו לא רוצה לרחם עליהם כי להם לא קורה שום דבר, הם יכולים לייצא 101 אלטרנטיבות. וזאת אחת הבעיות גם שעלתה פה בסוגייה הזאת, שכן מישהו אמר, הצבא אמר, המועצה אמרה. אני פה בדיוק כמו שיסמין אמרה, אני חושב שהזמנים לא נכונים. 700 חיילים ומשרתי מילואים פה, אימהות נמצאות פה לבד עם הילדים שלהם, קברנו פה 14 ילדים ממיטב בנינו. אני לא חושב. שומעים גם כל מיני דברים, אנחנו יודעים שחלק. אני גם לא עושה ניתוח פסיכולוגי של המצב, מה בא קודם. אבל חלק מהפלסטינאים שגם עבדו פה וגם עבדו בעוטף, הכירו את הבתים והכירו חדרים והגיעו בצורה מאוד נקודתית ורצחו, בזזו, אנסו וגם חלק פה במעצר שהיה שבוע שעבר זה היה פועל שעבד פה והיום הוא פעיל חמאס. אני לא יודע כמה יש. אני כרגע קשוב עם כל הכאב, ועוד פעם, הכאב שלי הוא גם כאב אישי. אני כבר מה-8.10 נפגע מאוד בכיס, בהתנהלות של החברה. אני מכיר את זה מקרוב, נלחם עם זה יום-יום, שעה-שעה. אני אומר באופן גורף, אני חושב שאנחנו לא אמורים לאפשר כניסת פלסטינאים ליישוב. יחד עם זה, אם התשובה הייתה וזה כל הסיפור וכל הבלגן שהיה פה פשוט מיותר, יחד עם זה, אני חושב שעלינו לחשוב – אם זאת התמונה, בלי להתווכח על התמונה עצמה, יש פה קו סיום. קו הסיום הוא אומר ככה: אם שלטונות הצבא אומרים לנו: בואו תגישו תנאים – אנחנו נחשוב, לא נחשוב, נאפשר, לא נאפשר זה בידי הצבא, אין בעיה. אנחנו נציג תנאים. כמה שרק אפשר יותר מחמירים. והשלב האחרון של זה, זה אכיפת התנאים. זאת אומרת איך אנחנו אוכפים...

יהונתן: יוסי אני מתקן אותך, התנאים הם לא שלנו, יש נוהל ברור של הצבא. ואנחנו יכולים להמליץ מה אנחנו חושבים בנוגע לאותו מקום שביקש וזהו. הצבא מאפשר כן או לא.

יוסי: אין בעיה, בסדר.

יהונתן: אנחנו מחויבים להגיש את הבקשה מכוח החלטת בית משפט.

יוסי: יכול להיות גדרות, יכול להיות מעקות.

ניר: אבל אנחנו צריכים לאכוף את זה, נכון?

יוסי: כן, בוודאי.

יהונתן: כן.

יוסי: אני לא נגעתי עכשיו...

ניר: זה אבסורד.

יוסי: אני לא יורד לרזולוציה מה הצבא מכתוב או מה לא מכתוב. אני מדבר מבחינת תנאים שלנו, כן רחוק מהגדר, לא רחוק, קו סטריילי, לא קו סטריילי, גדרות, מעקות, לא יודע, שומרים, מלויפ, אוטובוסים, שינועים. כל הדברים האלה זה לא משנה, לא נוגע במיקרו כרגע. במקרו אנחנו יכולים לבטא את שלנו, וזו השאלה המרכזית שהייתה פה בגדול בכל הבלגן הזה וביחד עם זה גם לאכוף את זה. אז ברור לי שגם יכול להיות שיהיה גל עתירות, יכול להיות שיבואו ויגידו למה אתה מכניס את בשר שומרון ולא מכניס את (לא נשמע).

יהונתן: זה מה שיקרא.

יוסי: מאה אחוז.

דובר: (לא נשמע) אחר כך לבן אדם שרוצה קרמיקה ובן אדם שרוצה רצף.

יוסי: בגלל זה היה חשוב, יהונתן, דבר אחד. לי אין אצבעות והאשמות. רוצים אנחנו או לא רוצים אנחנו? כולנו יושבים פה ומבינים מה ההשלכות שנתת לה הוא והשני קופץ ומה שמותר לו אסור פה. זה לא יכול להיות.

יהונתן: אף אחד לא נתן פה לאף אחד.

יוסי: אני אומר.

יהונתן: יוסי, גמרת את הזמן לאהרון.

יוסי: שלוש דקות זה היה.

יהונתן: אהרון.

אהרון ל: אני רוצה, אני מחזיק פה 645 חתימות שאספנו ב- 24 שעות, זה הביא יותר מדי פרסום של אנשים תושבי היישוב שמבקשים פה לחזק את ראש המועצה. באמת, כמו שאמרתי בישיבה המקדימה, הופתעתי שלא היו (לא נשמע) עד עכשיו, הייתי בטוח שבישיבה האחרונה כן היה ואני מאוד שמח שקיבלת בסוף את האמירה פה ושום דבר לא נכנס. ובאמירות שלך בתקשורת. ובאמת הנה גם הציבור פה מחזק את זה. אני בטוח שזה המון לחצים ואינטרסים של כל מיני גורמים כאלה ואחרים, וקודם כל שאפו וכל הכבוד. וגם אני מבין את המצב הקיים, את המצב המשפטי, את המסגרות ושאלו לנו פה עוד מה לעשות. אבל א' חשבת שכן, קודם כל הרעיון פשוט, אני רוצה ללכת על זה קצת עם נקודה למעלה. בסופו של דבר אנחנו פה

במלחמה, אנחנו מבינים את זה. אבל לא רק על הרקע הזה, יש פה מלחמה בשטחים על כל מיני דברים כאלה מסביב. ברגע שאתה נותן להם את האפשרות לעבוד פה אצלנו, אתה נותן להם פרנסה, אופק להמשיך ולהישאר בקרקעות האלה בשטח מסביב. אם אתה עוצר להם את בלון החמצן הזה, אצלנו לא יכולים לקבל את הפרנסה הזאת ואז לאט לאט הם יתחילו לצאת ולעבור למדינות אחרות שבהן הם יכולים לעשות את זה. יש פה גם את הראיה האסטרטגית הזאת שלא לתת להם את האופציה הזאת, בלי שירדתי בכלל לעניין הביטחוני. אני מבין שזה הצורך. אני רוצה בגלל הלחץ הזה של התושבים ובגלל היכולת אחר כך לפי מה שאני מבין, לאכוף את מה שהצבא מבקש, פשוט בסוף זה רבש"צ שצריך להסתדר באתרים ולהסתכל. אני חושב שאנחנו צריכים להוציא את הדברים האלה בצורה שקופה לציבור. לעשות באתר שלנו סקשן שבו יהיה את התשובות האלה שמתקבלות חזרה, מי שביקש את הבקשה ואושר לו – מה התנאים, שהציבור יידע מה התנאים של כל אחד.

דובר: ומי ביקש.

אהרון ל: ומי ביקש כמובן. ולתת למטה אפשרות בטופס לדווח אם מישוהו ראה הפרה של הדברים האלה. יש לנו בסוף פה עיניים שמסתובבות של תושבים שיכולים לדווח ולראות. ומצד שני הם גם יודעים מי מבקש את הבקשה ובסופו של דבר תושבי היישוב יכולים להחליט אם הם נכנסים לעסק כזה או אחר, אם הוא תומך בדברים כאלה ואחרים. זה דברים שאנחנו יכולים לעשות כמועצה, דברים שהם שקופים. הבקשות האלה חייבות להיות שקופות ופתוחות לציבור. בסוף שוב, אני לא אסגור לו את העסק.

יהונתן: יש לי שאלה.

אהרון ל: שנייה, אני אסיים.

יהונתן: רק שאלה קטנה על זה. נניח שעכשיו 100 אנשים פרטיים ברחבי היישוב מבקשים אישור. הקבלן ההוא שבונה את הבית הזה והקבלן הזה שבונה את הבית הזה, אתה חושב שעכשיו תושבים יסתובבו בין כל המאה בתים האלה? לעסקים אני מבין מה אתה אומר.

ניר: הוא מדבר על שקיפות.

אהרון ל: אני רוצה שיהיה פתוח מה התנאים ומה השומרים ומי קיבל את האישור.

יוסי: עוד פעם, ברמת העיקרון של הדברים יהונתן.

אהרון ל: לבעלי עסקים יש אלטרנטיבות. יש קול קורא עכשיו שיצא ממשרד הכלכלה, דווקא לתחומים האלה של מסחר ושירותים, להביא עובדים זרים ממש. וכל אחד יכול להגיש בקשות ולהביא אותם. יהונתן: אגב, הגשנו את זה גם כמועצה, הגשנו את הקול קורא הזה כדי להביא פועלים.

אהרון ל: למשרד הכלכלה?

יהונתן: כן, הגשנו, מוגש כבר. אנחנו רוצים להביא לפה פועלים זרים כדי שיחליפו.

אהרון ל: אז זאת אלטרנטיבה. אני חושב ששני הדברים האלה אנחנו כן יכולים לעשות פה כאלטרנטיבה, על אף ההחלטה, על אף הדברים לתת את זה פה מצד אחד שקיפות לציבור מי עושה את זה ואולי לחץ כזה

או אחר על בעלי עסקים לחשוב פעמיים אם הם ידעו שזה יוצא החוצה. וב' להיות עוד עיניים באכיפה, שוב, אני לא אומר שעל מאה אחוז תסגור לו. זה יעבור בדיקה, ייתן הוכחה וכל מיני דברים אבל שתהיה האופציה הזאת בתוך האתר שלנו. זה לא עולה כסף וזה פשוט ליישום ואני גם לא חושב שיש עם זה בעיה.

יהונתן: צריך גם להגיד בהקשר הזה ותקן אותי אם אני טועה, עוזי, הצבא חלק מההתנגדות שלנו הוא קיבל אותה כי הוא לא רוצה להכניס בעצם פלסטינים למקומות שיש בהם חיכוכים, תושב שמקבל אנשים. את זה הצלחנו לעצור ברמה של עסקים.

אהרון ל: כל הכבוד.

יהונתן: גם על בשר השומרון, מדובר שוב, כמו שאמרתי, מדובר על מפעל ולכן אני אומר כל המקומות האלה הצלחנו לעצור.

ענבל: והמוסך.

יהונתן: המוסך לא התקבל אישור

ניר: הוא נותן שירותים.

יהונתן: בגלל שהתנגדנו. הוא לא קיבל.

יוסי: מוסך מעלה שומרון?

יהונתן: מוסך מעלה שומרון. אז אני אומר זה משהו שהצלחנו לעמוד מה שנקרא בהתנגדות ובאמת קיבלו את זה.

אהרון ל: השאלה אם אפשר לעשות את הפרסום הזה.

יהונתן: כן, ברגע שנקבל אישור רשמי שהם לא מאפשרים. עדיין לא קיבלנו אישור רשמי.

אהרון ל: מי שכן מאפשר. אני אומר לפרסם באתר את מה שאתה מקבל חזרה, להעביר את הפרסום.

יהונתן: צריך לחשוב על זה במובן, אני בכוונה אומר את זה בזהירות, לחשוב על זה במובן אם אנחנו מפרסמים את זה וזה כביכול עושה נזק, אם בית משפט יחליט וזה יעשה נזק, צריך לבדוק את זה משפטית. אני לא יודע אם מותר משפטית לפרסם על עסק דבר כזה שיעשה לו נזק, למרות שמשפטית מותר לו להכניס, האם זה משהו שאנחנו יכולים להיתבע על זה שעשינו נזק.

אהרון ל: מחר אני מבקש בקשת חופש מידע ומפרסם את זה.

יהונתן: בסדר, צריך לבדוק. אם זה משהו בחוק, אין שום בעיה.

אהרון ל: ברוך, יש מניעה חוקית?

יהונתן: נשאל את זה...

אהרון ל: נשאל אותו.

יהונתן: ברוך.

ברוך: כן, אני שומע.

יהונתן: מותר לפרסם משהו כנגד עסק?

אהרון ל: זה לא כנגד. לפרסם את התנאים שנתת אישור לעסק.
 ברוך: שמעתי מה אמרתם. כנגד בוודאי שלא. אם מטעמי ביטחון, אולי זה הפתרון, לפרסם אזורים שבהם
 או עסקים שבהם פועלים נמצאים, אני לא בטוח שזה פסול כי יש פה מצב ביטחוני. אבל לא כנגד עסק.
 יוסי: לא, מה פתאום.

אהרון ל: שמבקש הבקשה, מה התנאים שהוא קיבל ולתת לו אופציה לגבי...
 דובר: אומרים: בשר השומרון הגיש בקשה להכנסת פועלים. אפשר או אי אפשר?
 (מדברים ביחד).

ענבל: האם זה חושף אותנו לתביעות?
 דובר: שנייה אחת יוסי, אפשר?
 ענבל: אפשר כל דבר.

דובר: בתוך זה כשהוא מגיש את הבקשה, הוא גם יציג למה הוא כן מתאים בשביל שעובדים פלסטינים
 יהיו וזה מידע ביטחוני שמי שירצה מבחון: יש לי גדרות, מצלמות. זה דברים שאנחנו לא רוצים שיצאו
 החוצה. זה מידע שחס ושלום ייכנסו באמת אויבים מבחון, יהיה להם את כל המידע הזה.
 דובר: מסמך (לא נשמע).

דובר: מה זה מסמך? אתה רוצה לפרסם את המסמך.
 (מדברים ביחד).

אהרון ל: אתה מפרסם מה התנאים וזהו.
 יוסי: בוא אני אעזור לך באכיפה.

דובר: אני מבין אבל אני אומר תראה שאתה לא מוציא מידע החוצה לאויב שיסתכל כי אתה תרשום: הוא
 עומד בתנאים של מצלמות, עומד בתנאים של גדר, עומד בתנאים.

יוסי: תאמין לי שכל פועל הוא שדרן.
 דובר: אבל לא אני אתן את המידע על בחון.

יוסי: לא צריך, הידוע - ידוע. על מה שאהרון התכוון, שבמקום עוזי נגיד אוכפים, הציבור עצמו.
 אהרון ל: אני רוצה שהרבש"צ יהיה עסוק בשמירה ההיקפית.

יוסי: כן, הציבור עצמו יעזור לך באכיפה, זה הרעיון.
 דובר: אני מסכים, אני רק אומר שבתוך זה צריך לראות שאתה לא מפרסם באיזה הגדרות הוא עומד

שהציבור לא יבוא אצלו. כשאתה עומד בהגדרות...
 אהרון ל: מה שעוזי יגיד שמותר לפרסם, אני סומך עליו.

דובר: גם השכן מהצד השני יראה את ההגדרות.
 יוסי: בסדר, אם זה חשוף, חשוף. לא חשוף...

ניר: בסדר, תנו לעורך דין.

יוסי: הוא אמר. שיענה. בבקשה.
 ברוך: תראו, אני רוצה להגיד לכם משהו. זה קצת בעייתי לפרסם א' את נוהלי האבטחה, זה בעייתי. ודבר שני זה בעייתי לפעול נגד עסק. סך הכול אנחנו מועצה, אנחנו לא תושבים שמפרסמים בפייסבוק או לא יודע מה. זה קצת בעייתי. צריך לחשוב על זה, אני לא יכול לתת את התשובה במקום.
 יהונתן: בסדר, תבדוק.

אהרון ל: תבדוק ונעשה זה.

ברוך: היום אנחנו ערים לבעיה הביטחונית.

יהונתן: נבדוק שזה לא חושף אותנו. ברוך, אנחנו צריכים לבדוק שזה לא חושף אותנו לדברים...

יוסי: לתביעות.

יהונתן: אחר כך תביעות.

ברוך: בגלל זה אני אומר, אני לא נותן לכם תשובה מוחלטת עכשיו כי צריך באמת לבדוק שזה לא חושף את המועצה לאיזה שהיא תביעה או (לא נשמע).

יהונתן: נעשה סבב או שאתה רוצה התייחסות קטנה? בסוף נעשה סבב. התייחסות אחרונה. שמעון?

שמעון: אני יכול להסביר עוד פעם, כל הזמן מתייחסים להתנגדות והתנגדות חשובה. אני אומר גם מהיכרות עם לא מעט משפחות שנמצאות באמצע תהליך. מדובר על תהליך שהוא גם, היה חשוב להם לדבר איתי ולהגיד לי ואני מאמין שכולכם עומדים בלחצים כאלה ואחרים. המשוואה האלטרנטיבית היא לא ריאלית מבחינת ההמונים. כל ההצעות היו פי 3 ופי 3.5 ופי 4 והמשמעות שאנחנו מקבלים את החלטה הזאת, היא לא רק משמעות שאנחנו מגנים על היישוב ודואגים שאף אחד לא ייכנס. אנחנו גם מקבלים פה החלטה שממשיכה, כמו שאתה אומר לי ברמה האישית אצלך, ממשיכה להכניס פה אנשים למצוקות כלכליות מאוד מאוד גדולות. אני חושב שביחס לסיטואציה הנוכחית, עדיין בנקודת הזמן הנוכחית לא נכון לקבל החלטה להכניס פועלים אבל יכול להיות שאנחנו צריכים לעשות, יכול להיות שעושים את זה ואני פעם ראשונה פה – אבל יכול להיות ששיבת מליאה או פורום ושווה לזמן כמה משפחות כאלה כדי באמת לראות את המצוקה. אנשים פה נכנסו להלוואות היסטוריות כבר והן מאוד מתקשות עם המציאות הזאת. הלוואי והיינו יכולים למנוע את כל הסיטואציה הזאת. הסיטואציה שבה באמת אנחנו כמועצה אין לנו סמכות, היא לדעתי, יכול להיות שיש פסק דין ישן של אמנה, כמו שאמרת לי לפני זה.

יוסי: 2009.

שמעון: 2009. אבל בפרקטיקה הדבר הזה חלוט, זה משהו שלדעתי חבל מאוד. אני יודע כמה פעמים אצלנו עצרו פועלים לפי החלטה של הרשות בלבד, הצליחו לעצור פועלים והדבר הזה עכשיו נמצא קצת בסיטואציה שפחות בשליטה שלנו. ואם הייתה לנו דרך להפוך את החלטה הזאת ולהיות בעלי הסמכות, יכול להיות שזה היה אידיאלי. לא הייתי בדיון אז אני לא יכול להציע דברים שלא הייתי.

יהונתן: יכול להיות שבאמת נביא לעוד דיון נוסף את מה שאתה אומר, בלי קשר שישימועו את הדעה שלהם כדי שנשמע אותם. חשוב לשמוע גם את הכאב של האנשים האלה.

יוסי: אני אמרתי שאני חושב שהבעיה יותר רוחבית. כללית ביהודה ושומרון, הגוף היה צריך לתכלל את כל האירוע הזה בצורה יותר מסיבית ולא בעלי אינטרסים, אתה מבין? יהונתן: יוסי, זו התייחסות שנייה שלך. ניר?

ניר: יישר כוח עצום, שככה אתה מצליח לעמוד נגד כל הלחצים. אין ספק שבטוח גופים גדולים שלחצו את התושבים, יישר כוח עצום. אני נגד הכנסה של הפועלים, במיוחד בזמן מלחמה. הן ביטחוניות, הן אידיאולוגיות, זה גם אחד הדברים שאני לא מבין בכלל איך הצבא עצמו יכול להכניס פנימה כשהקב"ט צריך לנהל את כל המערך הזה. אני מנסה להבין, כסף – מי משלם על הדבר הזה? מאיפה הכסף עכשיו? אתה צריך עוד עוזי, לא עוזי אחד, שני עוזי שאחד יהיה אחראי על... אתה צריך גם וגם. אני מנסה להבין, הם מממנים את הדבר הזה? אני כאילו, אי אפשר לבוא לצבא, למה לא מזמנים לפה את הצבא שנדבר איתם על הדבר הזה?

יהונתן: הנהגה של הצבא אומר באופן עקרוני שהיחס בין שומרים לפועלים הוא 1:5, על כל חמישה פועלים שומר. בהנחה שזה ההגדרה שלהם הם מניחים וזה גם הגיוני שיש שמירה על הפועלים בצורה שהוא לא צריך להיות בכל מקום בכל רגע.

ניר: אנחנו מדברים על הפיקוח יותר.

יהונתן: בסדר.

ניר: איך עוזי יצליח לפקח על דבר כזה?

יהונתן: היה פעם 1:10. החמירו את זה ל-1:5.

ניר: כן אבל איך עוזי יכול לפקח על דבר כזה? אין לו יכולת.

יהונתן: יש רבש"צ, סייר ועוזי.

ענבל: להגיד לך את האמת? אי אפשר באמת.

יהונתן: אין לך סמכות.

ניר: השאלה היא...

יהונתן: אין לך סמכות, זה בדיוק העניין. אין לך סמכות. לפי הפסק גם. בסוף אומרים לך שאין לך סמכות. דובר: התייחסו החמרת נהלים.

יהונתן: כן, אבל התייחסו לזה שהצו הוא הסמכות. הצו שהצבא נתן עם כל הנהלים זה הסמכות. מחר תגיד אחד לאחד, יגידו שאין לך סמכות.

ניר: השאלה למה זה לא במסגרת יותר כללית של אשכול יו"ש או משהו כזה שיהיו חלק מהתהליך הזה.

יהונתן: אשכול יו"ש לא קשור, זה משרד הפנים. אשכול יו"ש זה לא קשור. זה גוף של משרד הפנים.

אבי?

אבי: כולם מבינים בביטחון וכולם זה, זה לא לפרוטוקול, נכון?

יהונתן: זה כן.

אבי: אז היה לנו השבוע בתעשייה האווירית, היה לנו ספק השבוע שלא מתאים לעבודה בשום צורה ודרך. אמרו: למה אתה לא (לא נשמע) אותו? זה מזכיר לי סיפור שהיה כורדי שפרסמו שדרוש למוסד גדול בתל אביב מנהל והוא בא, אמרו לו: תגיד, איפה קורות חיים? אמר: אני קורות חיים, בוא נדבר חופשי. יש לך תואר שני בניהול? אומר לא. במה תואר ראשון עשית? הוא אומר: אין לי תואר ראשון. בגרות יש לך הצטיינות? לא עשיתי בגרות. צבא? עפתי. הוא אומר לו: תשמע, ישבתי בבית וראיתי את מודעת הדרושים ובאתי להגיד לכם שאל תבנו עליי. בנימה אופטימית זו, אני...

יהונתן: אם לא היית, היה צריך להמציא אותך. אפילו מחייקין הצלחת להוציא חיוך בישיבה הזאת.

אבי: אל תבנו עליי.

(שיחת חולין).

אבי: לעניין, אני חושב שבאמת אנחנו צריכים לעמוד בתוקף על זה שלא ייכנסו פועלים בעניין הזה ואם יש בעיות נקודתיות, אחרי ששומעים את התושבים ובתנאים מסוימים – אנחנו יכולים גם לקבל החלטות אחרות. מה שאני כן חושב שנעשו פה טעויות במעלה הדרך. אני חושב שכן התקבלו פה החלטות בעניין של הכנסת פועלים שבסופו של דבר לדעתי גרעו מהעמדה שלנו גם בבית המשפט. בבית המשפט אגב הוצג במהלך, לפחות בכתב הטענות, הוצג מכתב כזה שיצא מהלשכה פה שלך שכתוב בו. ואמרתי לשגיא, אני לא מפתיע אף אחד, אבל כתוב: מועצה מקומית קרני שומרון מאשרת כניסת פועלים למפעל בשר השומרון. המפעל עומד בנהלים של גידור כלל המפעל ושמירה. המפעל מייצר בשר לכל תושבי השומרון, מבקש אישור החטיבה, חתום – לא חתום אבל כתוב למטה, עוזי ויהונתן. אז אני לא אומר זה כן, אבל זה מכתב רשמי.

יהונתן: זה העברת הבקשה...

אבי: כן, אבל כאן כתוב: מועצה מקומית קרני שומרון מאשרת כניסת פועלים. אז אני אומר יהונתן, בדברים האלה עדיף לנו, אני אומר באמת, כדי לא ליפול על הדברים האלה.

יהונתן: בוא נקרא שנייה את תשובת הצבא, בסדר? בכוונה אני אומר כי אם כבר יצרת לפרוטוקול משהו כזה אז בוא תקשיב לתשובת הצבא מעכשיו, מלפני כמה ימים, בסדר? הקראתי את זה גם לפני כן לאהרון. אחר כך נשלח לכם את המסמך הצבאי הרשמי: הנדון, אישור הכנסת פועלים פלסטינאים למפעל בשר השומרון. כללי – בהתאם להחלטת בית המשפט שנמסרה לאגף העורף והגמ"ר מיום 16.7.24 אושרה הכנסת פועלים פלסטינים מאזור המפעל בקרני שומרון, נציין כי האישור ניתן בעבר עקב החלטת היישוב. לא אושרה בפועל הכנסת הפועלים עד ליום זה. לצורך מתן אישור מחדש בוצע סיור וכולי. אני אומר גם

אחרי המכתב שאתה אומר אני אומר לא התקבל בפועל אישור ולא נתנו אישור להכנסת פועלים ולכן אני אומר כל הדבר הזה הוא בטל מכיוון שגם יש את ההחלטה שהצגתי עכשיו, שנייה.
אבי: אבל הם בנו על זה.

יהונתן: הם יכולים לבנות על זה ולא היה אישור בפועל ולכן אני אומר, אם אין אישור בפועל על העברת בקשה כזאת ולא נתנו אישור בפועל ולכן התבצעה העתירה.

אבי: השאלה אם לא חשפנו את עצמנו...

יהונתן: רגע, ואחרי העתירה עוד אמרנו לצורך העניין שאנחנו לא מכניסים וזה מה שהוצג גם בצו שאנחנו יכולים להגיש את ההתנגדות שלנו אז מה שאושר, אושר. מה שנקרא בית המשפט אמר לנו שאנחנו יכולים להעביר את הבקשה וזה מאושר על ידי הצבא וגם הצבא כותב בצורה רשמית במסמך רשמי.

אהרון ל: אתם יודעים שהישיבה הסתיימה?

יוסי: הישיבה מיותרת.

אהרון ל: יצא ריכוז החלטות ואנחנו סתם פה יושבים.

יהונתן: לא הבנתי.

יוסי: אתה מדבר עכשיו, על מה אתה מבר?

יהונתן: לא הבנתי.

יוסי: יש ריכוז החלטות שאתם חתומים עליו, הישיבה נגמרה.

מאיר: נכון. יש ריכוז החלטות ועכשיו...

יהונתן: ריכוז החלטות על מה שהיה, מה הבעיה?

גיר: הוא צוחק.

אבי: כי אני לא בטוח שלא חשפנו...

יהונתן: זה לא החלטה, זה דיון.

אבי: יהונתן, אני לא בטוח שלא חשפנו את עצמנו עכשיו מול בשר השומרון, שאומרים: מה יהונתן התהפך לנו.

יהונתן: יכול להיות. חשיפה, לא חשיפה, בסוף בפועל עמדנו מנגד, אני עמדתי באופן אישי מנגד ולא נתתי להם להכניס ויכול להיות שבחיתולים לא הבנו שהעברת בקשה כזאת או אחרת היא משהו שבעצם נותן גושפנקה ולמעשה אנחנו לא מכניסים גם לא בפועל וגם במסמך מלפני שבוע על זה שאנחנו לא מכניסים לפה פועלים ומתנגדים לזה. הראיתי גם לך וצילמת את זה. אתה מוזמן גם להפיץ את זה, אמרתי לך גם אתמול אחרי ששוחחנו שאני אתן לך לראות את הכול בתוך המליאה.

אבי: נכון.

יהונתן: והמטרה היא לא ליצור גם בלבול בהרבה...

אבי: נפיץ את זה בכל הקבוצות.

יהונתן: תפיץ את זה בשמחה רבה, זה שקוף לציבור בצורה פשוטה. אבי: הכול מצוין והכול טוב. אני חייב על מה שהיה פה, באמת, אני מגיע מארגון גדול שמתקבלות בו החלטות עם הצבעות. החלטות הרות גורל גם לגבי ביטחון המדינה וגם לגבי כסף. אני באמת חושב בתור צופה מן הצד, אנחנו צריכים לשמור, אנחנו, אתה יודע, אני פגשתי את יהונתן, פעם ראשונה שדיברנו הרבה לפני הבחירות, פגשתי אותו. לא ידעתי מי זה יהונתן ואמרתי לו: אתה יודע מה כיף ביישוב שלנו? אצלנו אנחנו בסוף כולנו אותו אינטרס.

יהונתן: קנית תמרים בעל המשקל. אבי: בדיוק, הנה הוא זוכר. והוא אמר לי: אתה צודק. בסוף אמירות שלא ראיות ולא חשוב מאיזה צד. יהונתן: מסכים.

אבי: זה לא לעניין. זה הופך את הדיון להיות מריבה, וזה לא לעניין. אני חושב שמהקצת שאני נמצא פה וגם שגיא אתה יודע וגם אתה יודע, אני אין, הפוך מזה אלף מעלות. ואני אומר לך שבתעשייה האווירית בדיונים כאלה אני פשוט יוצא מהחדר. אי אפשר את הדברים האלה. הדיונים פה צריכים להיות דיונים עניינים לגופו של עניין ולצאת מהנחה שכולם רוצים לטובת היישוב, זה מה שאני מבקש. יהונתן: שאפו.

יסמין: בטח לא בהאשמות אישיות. אבי: כן, אין אישי. הכול פה לטובת היישוב. אנחנו שליחי ציבור כולנו והבחירות כבר היו והבאות בעוד חמש שנים. אפשר לעבוד.

יהונתן: ענבל? ענבל: טוב, קודם כל אני חושבת שמבחינה אידיאולוגית חשוב שנצהיר את הדברים האלה, שעם נאצים אין מה לדבר, אין מה לעשות איתם שיתוף פעולה. גם כל הבלתי מעורבים שהיו מעורבים בסיפור הזה, אנחנו יודעים שאין אף אחד תמים וגם אני העסקתי את אחמד וחמודי וחסן והם היו חבריי הטובים, וספגתי מחיר אישי של כמה חודשים של עיכוב ותשלומים נוספים, כסף שנשאר לי אצל אחד הקבלנים. אין מה לעשות, זה המחיר של אהבת הארץ הזו ואהבת העם הזה ואנחנו לא רוצים חלילה להגיע לאסון שני רק בגלל איזה שהיא רפיסות שאנחנו מוכנים לתת להם פרנסה. אנחנו מוכנים להאכיל את הפיות שלהם. אנחנו מוכנים... ראוי שנשמור על כבודנו האישי כלאום וכיישוב מבחינה אידיאולוגית, ואנחנו נצהיר קבל עם ועדה כמו שאתה עושה בתקשורת וגם אנחנו כחברי מליאה, שלא נכנסים עובדים פלסטינאים ליישוב. אני מכירה את המקרה האישי, גם של חבריי הטובים, ששמעון הזכיר. וגם של משפחות שנמצאות במצב של פיקוח נפש בפרויקט מקימים בנווה מנחם למשל, שזה ממש פיקוח נפש. משפחות שם באמת בקריסת מערכות טוטאלית מבחינת גירושין וכל מיני דברים בגלל העיכוב של הבנייה שם. אבל צריך ללמוד ובטח אם הייתי מפרידה, זה בוודאי לא לעסקים. הייתי חושבת שהדבר הראשון שיעלה פה, כן, זה פרויקטים כי באמת למצוא קצב, למצוא מישור שיעבוד במאפיה זה אחרת מאשר למצוא פועלי בניין, שלצערנו אנחנו

לקויים בחסר בדבר הזה. כל מבוגרי קרני שומרון שמתנדבים והבן שלי התנדב בבשר השומרון חודשים רבים ללא תשלום אז אפשר לחשוב שבעל עסק יעשה את כל המאמץ למען האידיאולוגיה שלנו כעם וכלאום, בוודאי כיישוב. בוודאי כמתנחלים שוחרי ביטחון ולאום שלנו והצהרה הזאת שחשובה לבוא מעל כל במה. אני חושבת שכן ראוי שנעשה כל אחד מאיתנו מאמץ למצוא אלטרנטיבות לסייע לחברים שלנו שמובילים את המועצה וכן למצוא כל מיני ארגונים, גופים, דברים מבחוץ שאנחנו שומעים כדי לספק אלטרנטיבות בדברים האלה. כמו למשל שמקימים הביאו נערי גבעות למיניהם שעובדים בפרויקטים ב-(לא נשמע) ועוזרים להם לסיים את הפרויקט. בוודאי אפילו לשמש איזה שהוא פה מול התושבים של לראות מה המצב ומה הפרספקטיבה ואיפה אנחנו עומדים, ואת המחאות אנחנו יכולים ליזום ולא לתת למועצה בהכרח לבוא בצורה של אינטרס של אחד על אחד של מועצה מול עסק אלא אנחנו כחברי מועצה להוביל את המחאות היזומות, ההפגנות, לתת שם ופנים למי שעותר לבג"צ כנגד המועצה שלו ואפילו כנגד ראש המועצה באופן פרטי ואנחנו צריכים להיות עם היד על הדופק עם הדבר הזה ולסייע למועצה. ואנחנו צריכים לקרוא לתושבים למאבק על זה כי בסוף זה דמנו וזה הדם של הילדים שלנו ומשפחתנו.

יסמין: הייתי הבוקר בבשר השומרון, הם הביאו אותם אחר כך ב-11. אבל בשטח היציאה היינו בשער. יהונתן: דיברתי עם עוזי היום וביקשנו שגם אם אנחנו עכשיו ממשיכים עם זה שהצבא מאשר את הכניסה שלהם, אז אנחנו לא יכולים להכניס אותם לאורך שעות היום אלא יש להם זמנים מוגדרים שבהם הם נכנסים או לא נכנסים כמו שהיה פעם. ואין יכולת להגיד לבעל עסק תכניס בשעה כזאת או שעה אחרת. כלומר שעה מוגדרת בבוקר, שעה מוגדרת בצהריים וסה טו. כמו שהיה נוהל פעם, כי אנחנו לא נתחיל לרדוף אחרי כל בעל עסק או לצורך העניין עסק כזה שיבוא ויכניס פועלים באיזה שעה שהוא רוצה ביום. זה משהו שהוגדר ודיברנו עם עוזי כי זה הפתיע אותנו היום גם. נעשה סט זמנים שבו אפשר להיכנס ואי אפשר. ענבל: יהונתן, אני חושבת שחשוב כמועצה גם מול היישוב לדבר את הדברים לתושבים, בטח לחברי מליאה, וגם בתקשורת לדבר על זה שעושים אותך גורם של קישור נטו ואין לך שום החלטה בדבר הזה של להכניס פלסטינאים ליישוב שלך או לא. זה שהממשלה הופכת אותך לכזה גמד מסכן שמשמש צינור להעברת מכתבים זה הזיה וחייב להעלות על כל במה. חשוב שמשרד הביטחון גם יקבל.

יהונתן: חשוב להגיד שהצבא גם...

ענבל: וגם בתקשורת שידבר על זה. זה לא הגיוני שאין לו שום סמכות, כלום.

יהונתן: חשוב להגיד גם שכמו שאמרנו, אני אומר עם כל האהבה שלי לצבא ולדרג הפיקודי, יש גם דברים שהם קיבלו והם לא נתנו. זה גם חשוב להגיד. כמו מוסך מעלה שומרון או כל עסק שנותן שירות לתושבים.

ענבל: הכול תלוי בהם, זו הזיה שלא נותנים לך את ההחלטה.

יהונתן: חשוב להגיד שיש לזה גם תוצאה מסוימת שמתחשבים, אי אפשר להגיד שהכול לא. כי בית משפט חייב אותם בעצם למעשה שכל המשקל עליהם והם גם יש להם בעצם את הסעדים שלהם, אני אומר את זה בצורה פשוטה. לא רק בקרני שומרון, כשמכניסים ביישוב אחר על אותם תנאים הם לא יכולים להגיד שפה

הם לא מכניסים בגלל X. זה גם איפה ואיפה מבחינת איך שבית משפט יראה אותם ולכן אנחנו, חלק מהדברים אנחנו מגישים התנגדויות וחלק הם מקבלים את זה כי יש להם גם את השיקולים הביטחוניים שלהם. זה לא רק שהם נגדנו אלא יש להם את השיקולים הרוחביים שלהם. תכירו למי שלא מכיר, עינב הרל"שית החדשה. כל מה שצריך אפשר בשמחה גם דרך הלשכה.

(נפרדים)